

MENTORSPROGRAMMET I DINA SKOR GÅR VIDARE

KONSTNÄRLIGA IDÉER HAR INGEN ÅLDER

Datorspel, folkmusik, språk och integration står i fokus i Gävles andra omgång av mentorsprogrammet I Dina Skor. Det är ett projekt som drivs av Sveriges Musik- och Kulturskoleråd och finansieras av Allmänna Arvsfonden. Projektet pågår 2015–2017 i Gävle, Kalix och Göteborg och ska resultera i en handbok för mentorskap, samt i nya arbetsmetoder för Kulturskolan.

text & foto Camilla Dal

ETT MÅL ÄR ATT HITTA deltagare som Kulturskolan annars har svårt att nå, som nyanlända och funktionsvarierade, ett annat att skapa nya arbetsformer, där barn och professionella konstnärer lär av varandra och skapar tillsammans.

Deltagarna möts regelbundet under en tid, i såväl konstnärens som barnens miljöer samt gör studiebesök. Det kan landa i en kulturproduktion av något slag, men det är inget krav. Processen är det viktiga. Första omgången i Gävle avslutades i våras med en dansföreställning, en konstutställning, en konsert och en dockteaterföreställning.

Andra omgången pågår under höstterminen 2016. Därefter ska erfarenheterna samlas in och bearbetas, vilket utförs av Ida Thomson. Handboken beräknas vara klar i slutet av 2017.

I Gävle är dansaren Destiny af Kleen och konstnären Saad Hilow kvar sedan första omgången. Nya är Anna Pareto, skådespelare på Folkteatern i Gävleborg samt spelmannen Görgen Antonsson.

DESTINY AF KLEEN är även lärare på Dansestetiska programmet vid Vasaskolan i Gävle och hennes mentor Elisa Svensson går tredje året på programmet. När vi ses i Vasaskolans cirkussal har de redan kommit en bit på väg. De ses två gånger i veckan och jobbar med en dansföreställning på temat Spel.

Att kemin stämmer dem emellan märks genast. Elisa är expert på datorspel och ska →

Konstnären och bildläraren Saad Hilow och hans mentorer Anna Omar och Jihan Taha Mohamad brukar träffas i Saads ateljé (ovan). Destiny af Kleen och Elisa Svensson går igenom planeringen i Vasaskolans cirkussal (till vänster).

både dansa och koreografera. Destiny har aldrig spelat datorspel men är proffs på dans och koreografi och är en idéspruta som gillar att överraska. De betonar att det interaktiva ska bli en viktig del av föreställningen, precis som i spelvärlden. En proffsdansare ska anställas, musiker hämtas från skolans Musikestetiska program.

Projektet skapar också nya och värdefulla kontakter mellan kulturskolor och mentorer på de olika orterna. Under första omgången lärde Destiny känna Patrik Häggström, breakdansare och kontaktimprovisatör och en av mentorerna i Kalix. Mötet ledde till att de skapade en dansföreställning tillsammans utanför projektet. Det slumpar sig så lyckligt att Patrik är på tillfälligt besök när jag träffar Destiny och Elisa. Jag får en spännande inblick i hur arbetet går till. Under en dryg timme växer en zombie-dans fram, i ett effektivt flytande samarbete. Idéerna flödar mellan de tre och Patrik och Elisa, som båda är spelnördar, bollar speltermen med varandra och låter dem bli delar av dansen. Sist dokumenteras dansen på film av Destiny.

EN KULEN EFTERMIDDAG en vecka senare träffar jag Saad Hilow och hans mentorer i Saads ateljé, som ligger en bit från Kulturskolan. Saad kom till Sverige från Irak 2002 och arbetar som lära-

»Jag får en spännande inblick i hur arbetet går till. Under en dryg timme växer en zombie-dans fram, i ett effektivt flytande samarbete. Idéerna flödar mellan de tre.«

Destiny av Kleen och Elisa Svensson improviserar fram en danssekvens.

re i bild och slöjd på Solängsskolan i Gävle. Där går också hans båda mentorer Anna Omar och Jihan Taha Mohamad i åttan respektive nian. Anna kom till Sverige från Syrien för två år sedan och Jihan från Eritrea ett år senare. Alla tre

talar arabiska och Saad tolkar större delen av vårt samtal. Anna och Jihan berättar engagerat om projektet och det märks att de är vana vid att tas på allvar. På min fråga vad de kan lära Saad svarar de bestämt att idéer inte har någon ålder och att de kan bidra med idéer som Saad kanske aldrig skulle komma på. Saad å sin sida står för det tekniska och konsthistoriska kunnandet. De har bollat idéer sedan början av sommaren och träffas oftast i ateljén, men också på

biblioteket för att titta i konstböcker. Ett besök på Gävle Konstskola, där Saad varit elev, planeras också. Längre fram ska de involvera ytterligare några ungdomar, som ska vara nyanlända. Det är förstås också viktigt att de är intresserade och tar uppgiften på allvar. Tanken är att arbete ska resultera i en offentlig väggmålning i olika tekniker, som mosaik och akryl. Temat ska kretsa kring svårigheterna som uppstår när man kommer till ett nytt land och konflikter mellan generationer.

EN REGNIG TISDAGSKVÄLL är det dags för nästa möte. Spelmannen Görgen Antonsson har medverkat i flera av Folkteatern i Gävleborgs produktioner, så det faller sig naturligt att han träffar sina mentorer i Folkteaterns lokaler i centrala Gävle. Joar Olsson spelar cello och går ettan på gymnasiet naturvetenskapliga program, Simon Peterson spelar fiol och går i sjunde klass med musikprofil. Båda spelar i Kulturskolans orkester Låtligan. De tre har träffats ett par gånger och börjat söka sig fram till vad som kan bli en konsert eller något helt annat. Helst ska någon annan grupp involveras, Joar nämner flyktingar eller äldre. Att ha helt fria händer är både en fördel och innebär svårigheter, menar Görgen, det är inte helt lätt att hitta en form. Men när de tar fram instrumenten och spelar låten "Vrål-kåda" finns formen och mötet där, i musiken, på ett naturligt jämspelt sätt.

TILL DAGENS TRÄFF har de haft som hemläxa att skriva åtta takter musik i tretakt som ska puss-

Mobiltelefonen kommer till användning när melodier ska pusslas ihop.

las ihop. Ett experiment som påminner om ritleken, där var och en ritas sin del utan att de andra får se. Två polskabitar och en vals i olika tonarter ska bli en helhet. "Skitsvårt!" utbrister Görgen och kommer på att ta mobilen till hjälp. Delarna spelas in för att kunna flyttas runt på prov. Där, mitt i den kreativa processen lämnar jag dem.

Den fjärde gruppen består av skådespelaren Anna Pareto och hennes tre mentorer Medrek Daniel Yohannes, Aisosa Ahmed och Aisosa Egubor som går på högskolan. De tycker det är roligt att göra något tillsammans, men har haft vissa problem att hitta tider som passar alla. Av den orsaken har vi inte kunnat träffas, utan Anna berättar via e-post att de brukar ses varannan fredag på Folkteatern. Där har de läst Shakespeares Romeo och Julia och pratar om kärlek, vänskap och svek. Det hela ska landa i en teaterföreställning om kärlek. ■

Väggmålningen ska handla om hur det är att komma till ett nytt land, berättar Jihan Taha Mohamad.